

Tilfældet. Jeg kan heller ikke se nogen saadan dybere Forskel paa de ærede Medlemmers Optræden og Maade at være paa. Det er først, naar de kommer her op paa Talerstolen, at man opdager, hvad der bor i dem, og det tyder paa, at det er ikke Standen, Stillingen, der gør Forskellen, men det er en Forskel i politisk Opfattelse hos de enkelte, der gør sig gældende. Jeg vil ogsaa anse dette for at være det rigtigste. Det er et Forhold, der er berørt i ældre Tid. Husker jeg ret, har en af Fortidens største Politikere, Asmund Gleerup, sagt, at det er rigtigst at dele sig efter politisk Anskuelse, ikke efter Stand og Stilling, og han sagde en anden Gang, at det burde være saa, at ingen Stand er over den anden, og ingen Stand er under den anden, men alle Stænder ved Siden af hinanden og Loven over dem alle. Det er aabenbart et rigtig Syn at have paa disse Forhold. Jeg mener, man kan sige, at nu er vi naaet saa vidt, at vi i nogen Grad er færdige med at tale om dette gamle, om denne Overklasse, der herskede ifølge politiske Privilegier, denne Overklasse, der gjorde Forsøg paa at underkue den anden Klasse. Men jeg haaber paa den anden Side, at vi aldrig skal faa at se noget i den anden Retning, noget i Retning af et brutalt Fler-talsstyre, hvor Talmassen vil prøve paa at regere og kue de andre. Man maa dele sig efter politiske Anskuelser, og jeg tror, at de ærede Medlemmer, som jeg har nævnt, og flere ærede Talere, der har været inde paa lignende Betragtninger, i Grunden er paa fejl Vej. Det skinner igennem, naar man ser efter, hvad der videre er sagt. Jeg skal saaledes nævne, at det ærede Medlem Hr. Lundberg i sin Tale i Gaar kom til at bekræfte, at det var politiske Anskuelser, der saaledes sætter Skel, idet han sagde — maa jeg have Lov til med den højtærede Formands Tilladelse at læse et Par Ord op: „Jeg tror dog, jeg tør sige, at jeg har saa meget Kendskab til Forholdene indenfor Arbejderklassen herhjemme, selv om jeg nu i et Par Aar har hørt til de saakaldte Arbejdsgivere, at jeg mener, at jeg kan tale med om, hvorledes Forholdene ligger“. Ja, dèr siger det ærede Medlem selv, at han ikke er Arbejder, men Arbejdsgiver, men dog vedkender han sig den politiske Anskuelse. Der er altsaa ikke Tale om Overklasse og Underklasse, men om forskellige politiske Grupper og Meninger.

Naar der er Tale om Arbejdere, er der adskillige, der mener, at det kun er Haandens Arbejdere, som virkelig arbejder. Jeg vil nu hævde, at den, der paa en god Maade bruger sin Tid og sine Evner, han er en

Samfundets Arbejder, ganske ligegyldigt om han arbejder med Haanden eller med Hovedet. Den, der derimod øder sin Tid og forspilder sine Kræfter, han er en Snylter paa Samfundet og en Drivert, uanset hvordan han er klædt paa, og hvilken økonomisk Stilling han i øvrigt indtager i Samfundet. Nej, det er ganske sikkert, at det er en Kamp om politiske Principper, om politiske Ideer, der her gaar for sig. Det fremgik ogsaa af det ærede Medlem Hr. Sundbos Ord, som var ved at uddybe den Kløft, der er mellem Socialdemokratiet og de andre, som en meget anset Socialdemokrat i sin Tid har talt om. Vi erindrer alle, hvorledes det ærede Medlem Hr. Sundbo mente, at de 3 eller 4 Partier i Modsætning til Socialdemokraterne kom op i Regeringskarrossen, og hvorledes Hr. Sundbo anbragte dem og lod dem køre ud og læssede dem af paa de Steder, hvor han mente, de burde bo om Natten. Jeg tvivler imidlertid om, at der forestaar en saadan Tvekamp foreløbig, den kan maaske komme en Gang, men der er andre Værdier og Ideer i Verden at drøtte end netop Socialisme og Antisocialisme.

Der er ofte blevet sagt, at vi fra Venstres Side er imod Arbejderne. Jeg maa tilbagevise dette, det er ikke korrekt, det er vi ikke. Vi tilstræber ikke en Klassekamp, men vi er ganske vist imod, at fagorganiserede Arbejdere sættes ind som Led i en politisk Kamp. Vi vil have, at man skal dele sig efter Anskuelser og ikke efter Stand og Stilling, og vi bebrejder Socialdemokraterne og især den socialdemokratiske Presse, at den ikke saa sjældent i værksætter en Klassekamp, hvor en saadan kunde være undgaaet og maa siges at være ret ubetimelig. Jeg skal saaledes nævne, at der ofte er ført stærke Angreb mod en enkelt Stand. Vi har ogsaa hørt nu, at der er rettet saadanne mod Præstestanden. Det ærede Medlem Hr. Lundberg talte om, hvorledes Præsterne i det offentlige Liv altid hænger sammen med Overklassen. Han sagde: „Saa længe Præsterne dyrker den Politik, de har dyrket indtil Dato, vil deres Lærdomme i mange Tilfælde blive præket for døve Øren.“ Mig bekendt tilhører Præstestanden ikke et bestemt politisk Parti eller driver en bestemt Politik. Der er, saa vidt jeg ved, Præster af alle politiske Anskuelser, tilhørende de forskellige politiske Partier. Ja, der er dog vist ingen i Erhvervspartiet eller blandt Venstresocialisterne, men ellers hører de hjemme baade her og dèr. Jeg kan ikke se, at det er rigtigt og forsvarligt at angribe Præsterne, fordi de fører en eller anden Politik. Lad dem dog have det i